

Can Özüm

– muhammet-yigit--ozaslan · 11 Nisan 2026

CAN ÖZÜM

Gönül kervanımı, saldıım aşk yoluna,
Canımı bağladım, zülfünün teline.
Bakmadım dünyanın, sahte kemaline,
Kurbanım efendim, senin cemaline.

Güneşi utandır, bağrımdaki ateş,
Cihanda bulunmaz, sana deng bir güneş.
Ruhumun karanlık, ufkuna ol bir eş,
Seninle son bulur, kalbimdeki güreş.

Gök kubbe altında, garip bir kulum ben,
Aşkın deryasında, solmuş bir gülüm ben.
Seni zikrederken, şakıyan dilim ben,
Kapında savrulan, tozuyum, külüm ben.

Secdeye varınca, dıner fırtınalar,
Gözümün yaşından, erir tüm kayalar.
Sende vücut bulur, en tatlı rüyalar,
Seninle nurlanır, bu ıssız dünyalar.

Ateşi su eyler, bir tatlı bakışın,
Gönlüme nakıştıır, o nurlu akışın.
Biter bu gurbetim, biter bu kışın,
Müjdesi sendedir, her kutsal varışın.

Yunusça inledim, dertli ney misali,
Sende buldum elbet, en yüce visali.
Ey Şah-ı Risalet, ey aşkın timsali,
Bırakma bu canı, perişan bu hali.